

савол

Падари ман амрикоӣ, асли ӯ аз Африқо аст, вале модарам сафедпӯст аст. Ман дар бораи ин дин баррасиву таҳқиқоти зиёде анҷом додам. Ман 16-сола ҳастам ва воқеан меҳоҳам мусалмон шавам. Меҳоҳам бидонам, ки оё ман метавонам мусалмон шавам?

Ҷавоби муфассал

Яке аз зебогиҳои дини Ислом ин аст, ки дар ин дин муносибати банда бо Парвардигор мустақим ва бидуни воситаву миёнарав аст. Зебогиҳои дигари он ин аст, ки ворид шудан ба Ислом ниёзе ба ягон маросим ё муомилоте, ки назди одамон анҷом дода шавад, надорад ва ҳамчунин ниёз ба иҷозати шахсони муайяне нест. Балки ворид шудан ба Ислом бисёр сода ва осон аст, ки ҳар кас метавонад онро анҷом бидиҳад, ҳатто агар дар биёбоне танҳо ва ё дар як утоқи баста бошад. Тамоми масъала дар гуфтани ду ҷумлаи зебо аст, ки тамоми маънои Исломо дар худ дорад ва дарбаргирандаи иқрор ба бандагии инсон барои Парвардигор, таслим шудан ба ӯ ва эътироф ба ин ки ӯ Маъбуду Мавлои ӯст ва Ҳоким бар ӯст, бо ончи ки меҳоҳад. Ва ин ки Муҳаммад бандаи Аллоҳ ва паёмбари ӯст, ки бояд аз ӯ пайравӣ кард дар ончи аз ҷониби Парвардигораш ба ӯ ваҳй шудааст ва итлоқи ӯ аз итлоқи Аллоҳ таъоло аст. Ҳар кас ин ду шаҳодатро бо яқину имон бигӯяд, мусалмон мешавад ва як узви ҷомеаи мусалмонон мегардад. Тамоми ҳуқуқҳои, ки мусалмонон доранд, ӯ низ аз онҳо бархурдор мешавад ва тамоми вазифаҳои, ки бар дигар мусалмонон воҷиб аст, бар ӯ низ воҷиб мешавад. Баъд аз он, фавран ибодатҳои, ки Аллоҳ таъоло бар ӯ воҷиб кардааст, мисли намозҳои панҷгона дар вақтҳои, рӯзаи моҳи Рамазон ва дигар фаризаҳои оғоз мекунад.

Эй пурсандаи бохирад! Аз ин ҷо бароятон маълум мешавад, ки шумо метавонед ҳамин ҳоло мусалмон шавед. Пас, бархезед, ғусл кунед ва бигӯед:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

"Ашҳаду ан ло илоҳа иллаллоҳ ва ашҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва расулуҳ".

(Гувоҳӣ медиҳам, ки ҳеҷ маъбӯде барҳақ ҷуз Аллоҳ нест ва гувоҳӣ медиҳам, ки Муҳаммад банда ва фиристодаи Ёст).

Барои маълумоти бештар, ба бахши **"Қабули Ислом"** дар ин саҳифа рӯҷӯ кунед.

Аллоҳ шуморо ба сӯи ҳар хайру некӣ тавфиқ диҳад, қадамҳоятро устувор гардонад ва хушбахтии дунёву охиратро ба шумо арзонӣ дорад. Салом бар онҳое, ки ҳидоятро пайравӣ мекунанд.